

[Jensen (Lillering).]

ning og så selv må afgøre, om ministeriet har interesse i at deltage i sagen. Ændringsforslaget til § 25 fastlægger en forretningsgang for landvæsenstretterne, og ændringsforslaget til § 50 klarlægger paragraffens bestemmelser. Jeg kan ligesom ved vandløbsloven på udvalgets vegne anbefale at stemme for ændringsforslagene.

Ølgaard: Jeg vil gerne gøre den bemærkning angående lovforslagets § 14, der omhandler udnævnelsen af formænd for overlandvæsenkommissionerne, at vi kan i og for sig tilslutte os landstingsudvalgets udtalelser herom, idet jeg dog gerne vil understrege, at når det drejer sig om at udvælge disse formænd, er kongen og ministeren ganske frit stillet med hensyn til, om de vil vælge en amtmand eller en dommer. Vi tror, at det er den rigtige fremgangsmåde, idet ministeren så kan tage de folk, som han anser for at være de rigtige, uanset om de vælges indenfor amtmændenes eller dommernes kreds.

Jeg har dernæst en enkelt ting at bemærke til det ændringsforslag, der er stillet til § 18, og hvorved det bestemmes, at fiskeriministeriet i alle de tilfælde, der er nævnt i denne paragraf, skal indkaldes særskilt, idet den ret, der var tillagt formanden til at udsortere de sager, hvor fiskeriet ingen interesse havde, bortfalder. Det tager vi til efterretning, og vi er meget taknemlige for det tilsagn, landbrugsministeren og fiskeriministeren vil gennemføre en fornuftig administration på disse områder.

Der er en lille ting, jeg gerne vil gøre en bemærkning om. Således som vandløbsloven bliver administreret, indgås der jo i hundredvis af forlig ude på stedet mellem lodsejerne, og der er i det foreliggende lovforslags § 27, stk. 6, åbnet mulighed for, at sådanne forlig om småsager kan indgås uden vandløbsrettens mellemkomst; og når de ellers indeholder de bestemmelser, de skal, kan parterne forlange dem tilført vandløbsrettens protokol, og så har de gyldighed ligesom enhver anden kendelse, der bliver afsagt. Det er en meget, meget praktisk fremgangsmåde, man her har bibeholdt i den nye vandløbslov med hensyn til disse småsager, som ikke kan bære ret mange udgifter, idet man altså gennemfører dem forligsmæssigt, i og for sig uden vandløbsrettens indblanding, men dog får forliget godkendt som en retshandling i protokollen. Spørgsmålet er så blot, om disse småforlig

fortsat kan indgås, hvis ændringsforslaget til § 18 vedtages. Jeg vil betragte det som en selvfølge, at de kan det, og ville blot gerne bede landbrugsministeren om at udtale sig om, hvorvidt han er enig i denne betragtning, således at vi også kan få det forhold fuldstændig klart. Jeg vil være landbrugsministeren meget taknemmelig, hvis han vil fremsætte en ganske kort udtalelse om dette forhold.

Nu står vi jo ved afslutningen og færdiggørelsen af dette lovkompleks, som har en så indgribende betydning for store dele af befolkningen, både i by og på land, navnlig da på landet, og jeg vil gerne ved denne afslutning sige, at behandlingen af denne lovgivning — heri giver jeg det ærede medlem hr. Tesdorpf fuldstændig ret — kan godt stå som et eksempel på den grundighed og ansvarsbevidsthed, hvormed der arbejdes og lovgives her i dette parlament. Revisionen af disse love blev forberedt af en kommission, hvis arbejde har strakt sig over en halv snes år, og rigsdagen har al grund til at være taknemlig for det overordentlig sagkyndige arbejde, der her blev præsteret, men herudover er der jo mange andre både enkeltpersoner og organisationer, der har ydet meget værdifulde bidrag til disse sagers rette løsning. Jeg nævner blot landbo- og husmandsforeningerne, jeg nævner amtsvandinspektørforeningen, og der er mange andre, der i og for sig burde nævnes. Jeg vil ikke mindst fremhæve den værdifulde støtte, som Det danske Hedeselskab har ydet på alle sagens forskellige stadier og også har ydet folketingsudvalget. Det er på grundlag af hele dette forarbejde, rigsdagen har foretaget en grundig behandling, først i det andet høje ting, derefter her i folketinget. Jeg føler også trang til her at bringe den højtærede landbrugsminister en tak for det fortrinlige samarbejde, vi har haft i udvalget, og for den forståelse og hensyntagen, ministeren har udvist overfor vore synspunkter.

Det, der nu står tilbage, er jo at få fastlagt praksis og at få en forstandig administration af disse love, så der ikke alene bliver den fasthed, der er nødvendig, men også den bevægelighed, som livets mangfoldighed også på disse områder kræver. Jeg ønsker den højtærede landbrugsminister lykke og held til at få denne administration bygget således op, at denne lovgivning kommer til at virke efter sin hensigt, og som det har været rigsdagens mening. Jeg tror, det er en god lovgivning, der her gennemføres, og jeg vil håbe, at den kan stå sin prøve i livet lige så længe som den, de gamle rigsdagsmænd gennemførte i 1880, som har væ-